

и редъ. Не малко значение иматъ статиитѣ по църковния въпросъ. Въ единъ моментъ, когато църковната борба навлизала въ решителна фаза и нѣмало български печатенъ органъ, който да застане начело на борбата, тъй като „Цариградски вѣстникъ“ както казахме, се отнасялъ благосклонно къмъ патриаршията, „Български Книжици“ било единственото периодично списание, което високо издигало знамето за църковна свобода. То вървѣло въ унисонъ съ исканията на българскитѣ църковни дейци. „Български Книжици“ бѣха написали на своето знаме искането за български свещеници, български владици, за премахване на фенерскитѣ злоупотреби!..

Обаче отъ 1860 г., когато се забелязва известна промѣна въ схващането на Русия спрямо българскитѣ искания, „Б. К.“ става по-примирително спрямо патриаршията и въ 1861 г. дори Бурмовъ обнародва нѣколко статии за сближение съ патриаршията. Това списание води силна кампания противъ унията и в. „България“ и пламенно защитава тезата, че българската църква трѣбва да запази православието.

Книжовниятъ отдѣлъ е сѣщо така грижливо застъпенъ. Помѣстени сѣ оригинални творби (повѣстѣта „Нещастна фамилия“ отъ В. Друмевъ — едно отъ първитѣ български художествени произведения) и преводи отъ Г. Бичеръ Стоу — „Чичева Томова колиба“ — излиза като притурка на списанието, Ч. Дикенсъ „Гладъ на корабъ“, А. Велтманъ „Троянъ и Ангелица“ и др. На особна висота, обаче, се поставя за пръвъ пѣтъ литературната критика, особно презъ времето, когато списанието се редактира отъ Кръстевичъ.

Това, което придава особна тежестъ и значение на списанието, е отражението, що намиратъ въ неговитѣ страници всички политико-обществени проблеми, сложени на разглеждане не само въ Турция, но и въ Европа. Неговиятъ обширенъ отдѣлъ „Съвременна лѣтопись“ — съдържащъ политически, търговски, книжовенъ и общи дневникъ — дава добра и доста обширна информация за политическитѣ събития въ Турция, Балканитѣ и Западна Европа, сведения за икономическото и финансово положение на Европа, както и ценни данни за развоя на българската и европейска литература и наука. Не безъ основание С. С. Бобчевъ въ 1894 г. — 30 години следъ излизането на „Български Книжици“, пише: „Въ днешно време ние нѣмаме списание, което да има такава „съвременна лѣтопись“. Въ туй отношение „Български Книжици“ сѣ и днесъ за подражаване. Нѣма важни политически и обществени въпроси отъ тогавашно време, които да не сѣ разгледани. Нѣма по-лични събития въ политическия или икономическия животъ, които да не сѣ описани въ подробностъ“...<sup>1)</sup>

<sup>1)</sup> Прегледъ на Бълг. печатъ, стр. 27.